

ЯВЛЕНИЕ 6.

АСЪНЬ И ПЕТЪРЪ.

Петъръ (влиза веселъ).

Добъръ день, брате. (спира се като вижда Асъня умисленъ).

Асънь (бързинѣомъ дига глава).

А! ти ли си, Петре? (става. Натрътено) Далъ ти Господъ добро, брате.

Петъръ.

Като че не си добъръ?

Асънь (усмива се).

Ништо, Петре: бѣхъ се позамислилъ малко. Ти какъ си?

Петъръ (весело).

Азъ ли? азъ сѣмъ много добъръ. Никога не сѣмъ билъ така добъръ, както сѣмъ сега.

Асънь.

Радвамъ се, Петре; ами зашто ли така?

Петъръ.

Зашто ли? зашното нашитѣ пламенни желанія се изпълняватъ: царството ни отъ день на день окрѣпчува, народътъ забравя вече своитѣ злочестини и се наслаждава съ спокойствие и благоденствие, а името на Асъня, брате, благославя се съ една искренна любовь отъ цѣлиятъ народъ. Ето въ какво се увѣрихъ азъ въ сегашното си пѣтувание по държавата...

Асънь.

И тая народна любовь къмъ престолътъ и Асъня ти оште по-вече ѣж усили и укрѣпи, на ли?

Петъръ.

Не азъ, а добротата на царъ Асъня, неговитѣ славни